

Ένα μυθιστόρημα για την «ακραία» δεκαετία του '80

«Προτιμώ τους ήρωες με ιδιαιτερότητες», είναι η πρώτη ατάκα του Θεόδωρου Γρηγοριάδη. Βαθύς γνώστης, ως γηγενής, της Βόρειας Ελλάδας, επιστρέφει στον μυστικιστικό θρακιώτικο Βορρά προκειμένου να αφηγηθεί την αλλόκοτη πορεία της Ζωής, της ηρωίδας του καινούργιου του μυθιστορήματος, «ζωή μεθόρια».

«Τη ζωή, εδώ, μπορείς να τη δεις είτε με κεφαλαίο είτε με πεζό “ζ”», αναφέρει στην «Κ». Η Ζωή, δευτεραγωνίστρια του «Παρταλιού» (2001), γίνεται η πρωταγωνίστρια ενός μυθιστορήματος-χρονικού της δεκαετίας του '80. Πρωτοδιορισμένη

στο Δημόσιο καθηγήτρια Αγγλικών, ταξιδεύει από τη Θεσσαλονίκη στον βόρειο Εβρο. Με την κατάρα του να χάνει τους εραστές της σε δυστυχήματα, η Ζωή δοκιμάζει τα άκρα της ύπαρξής της στα άκρα της χώρας. Απανωτοί θάνατοι συντρόφων της, ο Γιάννης, που ταξιδεύει στις θάλασσες παραμένοντας ερωτευμένος με τη Ζωή μέχρι –κυριολεκτικά– θανάτου, και ένα συνονθύλευμα παλαιών φίλων και νέων συναδέλφων τριγυρίζουν την ηρωίδα, αποτυπώνοντας τον ξέφρενο ρυθμό (και την αμηχανία) σε μια χώρα που αλλάζει.

Ο θρακιώτικος Βορράς και

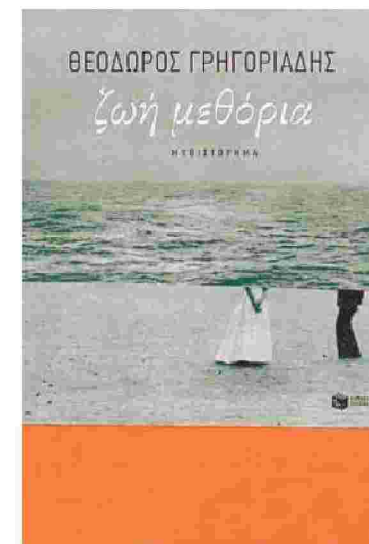
τα σκοτεινά του μυστικά είναι κομμάτι του ζώντος σκηνικού. «Οι εικόνες προκαλούν τον αφηγηματικό τρόπο», λέει στην «Κ» ο Γρηγοριάδης. Πηγαίνοντας από το ένα αφηγηματικό πρόσωπο στο άλλο, ο συγγραφέας καταφέρνει να υποβάλει τον αναγνώστη σε μια ατμόσφαιρα όπου ο χώρος γίνεται κι αυτός ήρωας, ενώ οι ήρωες γίνονται ένα με το σκηνικό.

Η παντοκρατορία του ΠΑΣΟΚ, η χιλιοδιασπαμένη Αριστερά, οι νέες ιδέες, τα νέα ήθη εντάσσονται στην αφήγηση, αναβιώνοντας πλήρως την εικόνα της δεκαετίας του '80. «Η δεκαετία αυτή είναι μια δεκαε-

τία στο μεταίχμιο των πάντων: των ιδεών, της τεχνολογίας, της οικονομίας, της μουσικής, της μοναξιάς», μας λέει ο συγγραφέας. Ίσως πρόκειται για μια Ελλάδα που πάλευε να πετάξει από πάνω της τη ρετσινιά της επαρχίας της Ευρώπης και του κόσμου.

Η «ζωή μεθόρια» είναι ένα μυθιστόρημα πλήρες. Μια σημαδιακή δεκαετία, μια παράξενη ηρωίδα, ένας κρυμμένος Βορράς και οι άνθρωποι που παλεύουν με τα καινά δαιμόνια της «νέας εποχής». Ίσως η καλύτερη λογοτεχνική στιγμή του Γρηγοριάδη.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΘΗΝΑΚΗΣ

Το μυθιστόρημα του Γρηγοριάδη πραγματεύεται «μεταίχμια».